

стей суб'єктів злочину. Жорстоке поводження з тваринами потребує більш глибокого дослідження і розроблення кримінологічної методики. На сьогодні правоохоронна система і суспільство загалом не вбачає шкоди, яку завдає такий злочин. Хоча дані статистики доводять, що жорстоке поводження з тваринами майже у всіх випадках переростає у вчинення насильницьких злочинів. Специфіку проблеми жорстокого поводження із тваринами обумовлює розрізнений характер інформації про відповідні факти злочинної поведінки. Цьому виду злочинів притаманна висока латентність. Порівнюючи повідомлення у ЗМІ із даними правової статистики, можна стверджувати, що реальний стан речей невтішний, таких злочинних проявів у рази більше, ніж тих, що враховані офіційною статистикою.

Список використаних джерел

1. Про захист тварин від жорстокого поводження: Закон України від 21.02.2006 № 3447-IV // Відомості Верховної ради України. – 2006. – № 27. – Ст. 230.
2. Александренко В.В. Поняття та способи жорстокого поводження з тваринами / В. В. Александренко // Юридична наука. – 2015. – № 6. – С. 116-120. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/jnn_2015_6_16.
3. Китаева В.Н. Животные и преступления: уголовно-правовое и криминалистическое исследование / В.Н. Китаева. – Иркутск : Изд-во БГУЭП, 2010. – 284 с.
4. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: // <http://www.sobakadruk.ru/stati/aktivnaja-i-passivnaja-zhestokost.html>].

Ключові слова: криміналістична методика, жорстоке поводження з тваринами, способи вчинення, види способів, проблеми розслідування.

Науковий керівник: к.ю.н. Гресь Ю. О.

Гель Інна Валентинівна

студентка 4-го курсу Інституту кримінальної юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»

СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ ЯК ДЖЕРЕЛО ІНФОРМАЦІЇ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ І РОЗКРИТТІ ЗЛОЧИНІВ

На сьогоднішній день, в період розвитку інформаційних технологій, питання використання соціальних мереж як джерела важливої криміналістичної інформації при організації розслідування різних злочинів стає досить актуальною. Незважаючи на значну зацікавленість науковців цим питанням, єдині теоретичні і практичні засади

використання соціальних мереж відсутні. З розвитком інформаційних технологій не лише полегшився процес обміну інформацією між людьми, але і з'явилося нове середовище для вчинення «традиційних злочинів» і злочинів у сфері високих технологій.

Щодо поняття соціальної мережі, то під нею розуміють, перш за все, онлайн-сервіси в мережі Інтернет, призначені для формування, відображення та впорядкування соціальних відносин, побудови соціальних зв'язків [1, с. 272]. Для них характерна відсутність належного і достатнього правового регулювання, що має наслідком значну поширеність злочинів у мережі Інтернет і низький рівень їх розкриття.

Для кращого розуміння соціальний мереж слід звернути увагу на їх класифікацію. За характером доступу до мереж виділяють: закриті, відкриті, змішані. На сьогоднішній день, більшість з них є саме мережами відкритого типу, що є позитивним, з погляду на безперешкодність доступу слідчого до цієї інформації у процесі розслідування злочинів. За типом контенту мережі поділяють на універсальні, професійні, загальноосвітні та дослідницькі і авторські. Універсальні мережі не мають конкретної тематики, а створені для спілкування між особами (Facebook, MySpace). Метою професійних мереж є обмін інформацією професійного характеру, можливість рекламувати свої товари і послуги, отримувати консультації від професіоналів (Konnepts, LinkedIn). Загальноосвітні та дослідницькі створені для студентів та школярів для того, щоб дати можливість швидко знайти необхідну навчальну літературу, проводити наукові дослідження, обмінюватись досвідом (LiveLib, wikipedia.org). В мережах авторського типу розміщують текстову інформацію у форматі блогу (Twitter, Blogger).

Одним із способів використання мереж є створення спеціальних сторінок для збору оперативної інформації. Це будуть відомості громадян про скоєні злочини, про можливу особу злочинця, можливих співучасників [2, с. 122]. Під час виконання завдань працівники правоохоронних органів можуть використовувати інформацію, викладену на Інтернет сторінках про обставини вчинення злочину, можливих свідків, фотоматеріали, особу правопорушника (місце роботи, навчання, особи з якими спілкується, інтереси).

Для того щоб отримати інформацію у ході розслідування кримінального правопорушення з комп'ютерної мережі, слідчому, перш за все, слід провести огляд веб-сторінки. Якщо слідчий не володіє достатніми спеціальними знаннями може бути залучений спеціаліст. У процесі огляду слідчий повинен зібрати якнайбільше відомостей про особу злочинця. Однією з проблем використання інформації викладеної в соціальних мережах є те, що вона може мати неправдивий характер, і тоді це навпаки ускладнить розслідування вчиненого кримінального правопорушення.

Досить часто особи самі виставляють фото- та відеоматеріали, які підтверджують вчинення ними злочину. Останнім часом загрозливої

тенденції набуло демонстративне поширення ісламськими бойовиками через мережу Інтернет відеозаписів страти американських журналістів Дж. Фоулі та С. Сотлоффа, шотландського волонтера Д. Хейнса та британського таксиста А. Хеннінга з публічними погрозами на адресу країн Заходу від імені так званої Ісламської держави Іраку й Леванту [3, с. 7].

Важливо звернути увагу на досвід іноземних країн у використанні соціальних мереж при розслідуванні злочинів. Наприклад, у Великій Британії правоохоронні органи застосовують соціальні мережі як спосіб зв'язків із громадськістю. Так, поліція графства Великий Манчестер створила обліковий запис мережі Twitter. У мікроблозі даного ресурсу опубліковують важливі повідомлення, кримінальні відомості, дані про осіб, оголошених у розшук. При цьому офіційно визнається значна роль соціальних мереж у попередженні та розкритті злочинів і відповідний курс включили у програму підготовки молодих співробітників. Правоохоронці переконані, що вони будуть особливо корисними для розслідування злочинів, пов'язаних із вимаганням і насильством у сім'ї [1, с. 277].

Отже, соціальні мережі слід безпосередньо застосовувати як засіб розкриття і розслідування злочинів, детально вивчати інформацію яка у них міститься. Для втілення в життя даного завдання слід: забезпечити належне нормативне регулювання можливості отримання інформації з цих мереж, створити спеціальні сайти для отримання криміналістично значущої інформації від громадян і здійснювати заходи, направлені на попередження деструктивної поведінки у соціальних мережах шляхом проведення оперативного моніторингу.

Список використаних джерел

1. Гавловський В.Д. Щодо використання соціальних мереж для виявлення, розкриття та попередження злочинів / В.Д. Гавловський // *Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика)*. – Київ: Міжвідом. наук. – дослід. центр з проблеми боротьби з організ. злочинністю. – 2012. – № 2 (28). – С. 271–282.
2. Ишин А.М. Современные проблемы использования сети Интернет в расследовании преступлений / А.М. Ишин // *Вестник Балтийского федерального университета им. И. Канта*. – 2013. – № 9. – С. 116–123.
3. Шепітько В. Ю. Роль сучасних інформаційних технологій у встановленні особи злочинця / В. Ю. Шепітько, В. В. Білоус // *Теорія та практика судової експертизи і криміналістики*. – 2014. – Вип. 14. – С. 5–11.

Ключові слова: соціальні мережі, розслідування злочинів, Інтернет, зарубіжний досвід, інформаційне забезпечення.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент кафедри криміналістики Паляничко Д. Г.